
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2014)0059

Az EU és a globális fejlesztési keret 2015 után

Az Európai Parlament 2014. november 25-i állásfoglalása a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről (2014/2143(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoportja által 2014. júliusban elfogadott jelentésre,
- tekintettel a fenntartható fejlesztésfinanszírozással foglalkozó kormányközi szakértői ENSZ-bizottság által 2014. augusztus 8-án elfogadott jelentésre,
- tekintettel a fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórum 2014. júliusi miniszteri nyilatkozatára,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célok megvalósításáról szóló, 2014. évi ENSZ-jelentésre,
- tekintettel a GPEDC 2014. áprilisi mexikói magas szintű ülésének záródokumentumára,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995 szeptemberében elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra és az azt követő záródokumentumokra,
- tekintettel a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD) 1994-ben Kairóban elfogadott cselekvési programjára és az azt követő, 20 évvel későbbi felülvizsgálatra,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),

- tekintettel az ENSZ „Nemek közötti egyenlőség: fejlődési táblázat, 2012” című jelentésére, amely értékeli a nyolc millenniumi fejlesztési cél nemek közötti egyenlőségre vonatkozó szempontjainak javulását,
- tekintettel az 1992. évi ENSZ Környezet és Fejlődés Konferencia eredményeire, valamint a fenntartható fejlődéssel foglalkozó, 2012. június 20–22. között Brazíliában, Rio de Janeiróban tartott utókonferencia jelentésére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának (UNDP) „Az emberi fejlődés fenntartása: A sebezhetőség csökkentése és az ellenálló képesség erősítése” című 2014-es emberi fejlődési jelentésére,
- tekintettel az ENSZ 2015 utáni fejlesztési menetrenddel foglalkozó, kiemelkedő szakértőkből álló magas szintű munkacsoportjának 2013. májusi jelentésére,
- tekintettel a fenntartható fejlődéssel foglalkozó, 2012. június 20–22. között Rio de Janeiróban tartott ENSZ-konferencia jelentésére,
- tekintettel az ENSZ 2015 utáni fejlesztési menetrendjének rendszerszintű előkészületeivel foglalkozó ENSZ-csapatnak az ENSZ főtitkárhoz benyújtott, „A mindenkinek kívánt jövő megvalósítása” című 2012. júniusi jelentésére,
- tekintettel „Az ígéret betartása: egységben a millenniumi fejlesztési célok eléréséért” című határozatra, amelyet az ENSZ Közgyűlése a 2010. évi hatvanötödik ülészakának a millenniumi fejlesztési célokkal foglalkozó magas szintű plenáris ülésén fogadott el,
- tekintettel a legkevésbé fejlett országokra irányuló, a 2011–2020-as évtizedre szóló isztambuli cselekvési programra,
- tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel „Az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának helyzete” című FAO-jelentésre,
- tekintettel a fejlesztési segélyezés hatékonyságáról szóló, 2011 decemberében Puszanban megrendezett magas szintű találkozón elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel az UNDP „Félidőn túl: A millenniumi fejlesztési célok elérése” című, 2010 januárjában kiadott jelentésére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az emberi jogok jogi keretére,
- tekintettel az ENSZ 2015 utáni fejlesztési menetrendjének rendszerszintű előkészületeivel foglalkozó ENSZ-csapat munkájára, amely az ENSZ gazdasági és szociális ügyekért felelős osztálya (UNDESA) és az UNDP közös irányítása alatt valósul meg, valamennyi ENSZ-ügynökség támogatása és az érintett érdekelt felekkel folytatott konzultáció mellett,
- tekintettel a WHO 2008. május 24-i közegészségügyre, innovációra és szellemi tulajdonra vonatkozó globális stratégiájára és cselekvési tervére,

- tekintettel a segítségnyújtás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra és az accrai cselekvési programra,
- tekintettel a fejlődéshez való jogról szóló, 1986. évi nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Uniónak a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló magatartási kódexére¹,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 7. cikkére, amely újólag megerősíti, hogy az EU „ valamennyi célkitűzését figyelembe véve [...] biztosítja különböző politikái és tevékenységei összhangját”,
- tekintettel az EUMSZ 208. cikkére, amely kimondja, hogy az „Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”,
- tekintettel a Bizottság „Méltó életet mindenkinek: az elképzeléstől az együttes fellépésig” című, 2014. június 2-i közleményére (COM(2014)0335),
- tekintettel a Bizottság „A magánszektor meghatározóbb szerepe a fejlődő országok inkluzív és fenntartható növekedésének elérése érdekében” című, 2014. május 13-i közleményére (COM(2014)0263),
- tekintettel a „Jogokon alapuló megközelítés, amely az összes emberi jogot összefogja az uniós fejlesztési együttműködéshez” című eszközkészletre, a 2014. április 30-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2014)0152),
- tekintettel a Bizottság „Méltó életet mindenkinek: A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása” című, 2013. február 27-i közleményére (COM(2013)0092),
- tekintettel a Bizottság „A demokrácia és a fenntartható fejlődés gyökerei: Európa együttműködése a civil társadalommal a külkapcsolatokban” című, 2012. szeptember 12-i közleményére (COM(2012)0492),
- tekintettel a Bizottság „A 2015 utáni fejlesztési keret felé” címmel, egy uniós álláspont előkészítéséről rendezett nyilvános konzultációjára, amely 2012. június 15-től szeptember 15-ig tartott,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság az EU fejlesztési politikájáról szóló, „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozatára²,
- tekintettel a Bizottság „Politikák fejlesztési célú koherenciája” című, 2005. április 12-i közleményére (COM(2005)0134), és a Külügyek Tanácsának 2012. május 14-i 3166. ülésén elfogadott, a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című következtetéseire,

---

¹ A Tanács 2007. május 15-i 9558/07. számú következtetése.

² HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

- tekintettel a 2014–2020-as időszakra szóló fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
  - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 69. ülészsaka kapcsán a Tanácshoz intézett 2014. április 2-i ajánlására²,
  - tekintettel a fejlesztés 2015-ös európai évéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2014. április 2-i állásponjtjára³,
  - tekintettel a millenniumi fejlesztési célokról – a 2015 utáni keret kialakításáról szóló, 2013. június 13-i állásfoglalására⁴,
  - tekintettel a Külügyek Tanácsának a fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos, jogokon alapuló, az összes emberi jogra kiterjedő megközelítésről szóló, 2014. május 19-i következtetéseire,
  - tekintettel a Külügyek Tanácsának a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés 2015 utáni finanszírozásáról szóló, 2013. december 12-i következtetéseire,
  - tekintettel a 2015-öt követő időszakra vonatkozó fejlesztési menetrendről szóló, 2014. június 20-i AKCS–EU közös nyilatkozatra,
  - tekintettel az Általános Ügyek Tanácsának a 2015 utáni átfogó menetrendről szóló, 2013. június 25-i következtetéseire,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0037/2014),
- A. mivel 2000-ben az összes fontos érdekelt fél összeült a millenniumi fejlesztési célok kitűzése érdekében, hogy 2015-re el lehessen érni a fejlesztési és a szegénység felszámolására vonatkozó konkrét célokat;
- B. mivel a millenniumi fejlesztési célok tudatosították, hogy a globális szegénység felszámolása sürgős kihívás és globális cselekvési prioritás; mivel a millenniumi fejlesztési célok elérésének mértéke változó, de a mélyszegénység csökkentésében, a malária és a tuberkulózis elleni küzdelemben, az ivóvízhez való hozzáférés javításában és az alapfokú oktatással kapcsolatban a beiskolázás terén tapasztalható egyenlőtlenségek csökkentésében látható pozitív hatásokat sikerült elérni; mivel a millenniumi fejlesztési célok bizonyos hiányosságaival részletesen foglalkozni kell a 2015 utáni időszakra vonatkozó keret meghatározása során;
- C. mivel a jelenlegi millenniumi fejlesztési célok megvalósítása terén elért előrehaladás értékelése rámutatott, hogy az új keretben döntő fontosságú a szegénység felszámolása, az egyenlőtlenségek elleni küzdelem és a fenntartható fejlődés

¹ HL L 77., 2014.3.15., 44. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0259.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0269.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0283.

előmozdítása közötti erős kapcsolat, valamint az egységes és egyetemes célok sora, a differenciált megközelítésekkel együtt;

- D. mivel az előrejelzések szerint a városi lakosság száma a jelenlegi 3,6 milliárdról több mint 6 milliárdra fog nőni, a legnagyobb városokból pedig több mint 100 millió lakost számláló megavárosok lesznek; mivel a túlzott mértékű urbanizáció minden szempontból aláássa a fejlődés fenntarthatóságát;
- E. mivel az 1994-ben Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia követelte a reprodukzív és szexuális egészségügyi, többek között a családtervezési szolgáltatásokhoz való hozzáférést; ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy 2013-ban a becslések szerint 289 000 nő halt meg a terhesség ideje alatt és gyermekszülésben; emlékeztet az 5. millenniumi fejlesztési célra, és arra, hogy az anyák halálozási rátájának csaknem egyharmaddal való csökkentése érdekében a nőknek hatékony fogamzásgátlási módszerekhez és családtervezéshez kell hozzájutniuk;
- F. mivel nem egyenletes a szegénység visszaszorítása, és az országok közötti, a mind a fejlett, mind a fejlődő országokban növekedést mutató egyenlőtlenségek kiemelt fejlesztési kihívást jelentenek, különösen az alacsony jövedelmű országokban és a közepes jövedelmű országokban; mivel 1,5 milliárd ember él szegénységben, többszörös nélkülözésben, ami az egészségügyet, az oktatást és az életszínvonalat illeti, különösen a konfliktusok által érintett és az instabil államokban;
- G. mivel az erőszakos konfliktusok és a humanitárius válságok továbbra is romboló hatással vannak a fejlesztési erőfeszítésekre; mivel a nőket jobban sújtják a katonai konfliktusok és válságok;
- H. mivel további erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy felére lehessen csökkenteni az éhezéstől szenvedők arányát, mivel 162 millió kisgyermeket fenyeget az alultápláltság veszélye; mivel a „rejtett éhezés” a mikrotápanyagok hiányát jelenti, ami a termelékenység csökkenésével összefüggésben visszafordíthatatlan egészségügyi, illetve társadalmi és gazdasági következményekkel is járhat;
- I. figyelembe véve, hogy 2014 a Családi Gazdálkodás Nemzetközi Éve;
- J. mivel a fejlődéshez való jogról szóló 1986-os nyilatkozat a fejlődést alapvető emberi jogként határozza meg; mivel a nyilatkozat az emberi jogokon alapuló megközelítés mellett foglal állást, amelyet az összes emberi jog (gazdasági, szociális, kulturális, polgári és politikai) érvényre juttatása jellemez; mivel a nyilatkozat a nemzetközi együttműködés erősítése mellett is elkötelezi magát;
- K. mivel az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás veszélyezteti a szegénység csökkentését a meglévő kiszolgáltatottság növelésével, azzal együtt, hogy sok fejlődő ország még mindig a mezőgazdaságtól és az éghajlatérzékeny természeti erőforrásoktól függ, és nem rendelkezik az éghajlattal kapcsolatos kockázatok kezeléséhez szükséges képességekkel; mivel sürgető szükség van az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának globális csökkentésére és a természeti erőforrások igazságosabb és fenntarthatóbb kezelésének és irányításának elérésére;

- L. mivel az egészséggel kapcsolatos millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében tett előrelépés nagymértékben az évekkel korábban végrehajtott K+F beruházásokon alapult; mivel a szellemi tulajdonjogoknak nem szabad akadályozniuk a megfizethető gyógyszerekhez való hozzáférést;
- M. mivel a szegénység és egyenlőtlenség generációkon átívelő ciklusának megszakításához elengedhetetlen előfeltétel, hogy minden gyermek, fiatal és felnőtt hozzáférhessen a kisgyermekkorai fejlesztési programokhoz, valamint a lehető legmagasabb színvonalú oktatáshoz és képzéshez;
- N. mivel alig történt előrelépés a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalása terén; mivel a nők gyakran hátrányos megkülönböztetés és erőszak áldozatai;
- O. mivel globális szinten a nők és lányok alkotják a mélyszegénységben élők többségét, és mivel a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai szükséges feltételei a 2015 utáni globális fejlesztési keret sikerének; mivel becslések szerint a világon naponta 800 nő hal meg a terhesség vagy szülés során fellépő komplikációk miatt; mivel az 1994-ben Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia követelte a szexuális és reprodukzív egészséghez és jogokhoz való egyetemes hozzáférést, ami akár életmentő is lehet;
- P. mivel a migránsok több mint fele nő;
- Q. mivel Afrika lényegesen több tőkét exportál a világba jogellenes pénzáramlásokon keresztül, mint amennyit nemzetközi segélyként és átutalásként kap;
- R. mivel az új fenntartható fejlesztési keret lehetőséget kínál a civil társadalmi szervezetek, a helyi hatóságok és a nemzeti parlamentek széles körű bevonásának biztosítására;
- S. mivel több új és méltányos munkahelyet kell létesíteni a demográfiai növekedésre való globális válaszadás céljából; mivel a magánszektor a fejlett és a fejlődő országokban is jelentős munkahelyteremtő, és ezáltal nélkülözhetetlen partner lehet a szegénység elleni küzdelemben, ha világos elszámoltathatósági mechanizmusokat vezetnek be, és maradéktalanul tiszteletben tartják a szociális védelemre vonatkozó nemzetközi előírásokat;
- T. mivel a fejlődő országokban a segélyezés továbbra is különleges szerepet játszik a szegénység csökkentésében és gyökeres változást előidézőni képes tényezőként;
- U. mivel a hazai erőforrások mozgósítása fontos a szegénység és az egyenlőtlenség elleni küzdelemben;
- V. mivel az EU és a tagállamai a legnagyobb fejlesztésszegély-nyújtók, ennél fogva továbbra is ösztönző erőként kell közreműködniük az ENSZ keretében sorra kerülő tárgyalások következő szakaszában, előmozdítva különösen az emberi jogokon, egyenlőségen, megkülönböztetésmentességen, részvételen és befogadáson alapuló megközelítést a keret tervezése és végrehajtása során;
- W. mivel a Tanács a 2014. decemberi következtetéseiben le fogja fektetni a következetes elveket és a tárgyalási stratégia fő vonalait;

- X. mivel az EUMSZ 208. cikke kimondja, hogy az Unió fejlesztési politikája elsődleges célként a szegénység felszámolására irányul, és megalapozza politikák fejlesztési célú koherenciáját;

I. A millenniumi fejlesztési célok: értékelés és új kihívások

1. kiemeli, hogy az utóbbi években megváltozott a globális környezet, többek között jelentős változások következtek be a globális gazdasági és politikai egyensúly vonatkozásában, és hogy bár egyes fejlődő és feltörekvő gazdaságok jelentős gazdasági növekedést értek el, még mindig nagymértékű és egyre növekvő egyenlőtlenséggel szembesülnek; megítélése szerint új megközelítésre van szükség, amely felöleli a globális kormányzást, jobban összpontosítva a politikák fejlesztési célú koherenciájára és a globális közjavak biztosítására;
2. emlékeztet arra, hogy bár a millenniumi fejlesztési céloknak megvan az az előnyük, hogy lényegre törőek, nem foglalkoztak a szegénységet és egyenlőtlenséget előidéző alapvető strukturális tényezőkkel; hangsúlyozza, hogy a 2015 utáni globális fejlesztési keretnek átalakító jellegűnek kell lennie azáltal, hogy megvizsgálja a szegénység és az egyenlőtlenség kiváltó okait, és így elvégzi a jelenlegi millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos befejezetlen munkát;
3. hangsúlyozza, hogy a 2000-ben kitűzött millenniumi fejlesztési célok a közepes jövedelmű országokban és a fejlődő országokban számos sikert értek el, a fejlődés azonban egyenlőtlen volt, mind az országokon belül, mind azok között, ezért ezeket az eredményeket helyesen kell elemezni, és le kell vonni a tanulságokat a 2015 utáni globális fejlesztési keret kialakítása során;
4. emlékeztet arra, hogy bár a millenniumi fejlesztési célok alapjaiban változtattak az emberek életén, az olyan fontos kérdések, mint az emberi jogok megsértései, a nemek közötti egyenlőtlenséget is magában foglaló egyenlőtlenségek, a fegyveres konfliktusok és a terrorizmus, az éghajlatváltozás, az élelmiszer-ellátás bizonytalansága, a tulajdonjogok hiánya, a földdel kapcsolatos jogok hiánya, a migráció, az egészségügyi szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz való korlátozott hozzáférés, a demográfiai változások, a források szűkössége, a biológiai sokféleség csökkenése, a korrupció, az adócsalás és az adókikerülés, a fenntarthatatlan növekedés, a munkanélküliség, valamint a pénzügyi és gazdasági válságok továbbra is rendkívül összetett és kölcsönösen összefüggő kihívásokat jelentenek az elkövetkező évtizedekre, ami miatt olyan új fejlődési irányokat kell találni, amelyek mindenki számára inkluzív és fenntartható fejlődést eredményezhetnek;
5. hangsúlyozza, hogy a környezeti fenntarthatóság az egyik legfontosabb kihívás, amelynek kudarca valószínűleg az emberi fejlődés minden dimenzióját fenyegeti; emlékeztet különösen arra, hogy a környezetkárosodás hatalmas akadályt jelent a mélyszegénység és az éhezés felszámolásával kapcsolatos célkitűzés teljesítése szempontjából; emlékeztet például arra, hogy a tartós egyenlőtlenségek és a szűkös erőforrásokért folyó küzdelem a konfliktusok, az éhezés, az instabilitás és az erőszak fő mozgatórugói, amelyek viszont az emberi fejlődést és a fenntartható fejlődés elérésére irányuló erőfeszítéseket visszafogó fő tényezők;
6. hangsúlyozza, hogy az új keretnek hatékonyan kell reagálnia ezekre a kihívásokra, és foglalkoznia kell olyan fontos kérdésekkel, mint az összes ember méltóságának

tiszteletben tartása, az igazságosság, az egyenlőség, a jó kormányzás, a demokrácia, a jogállamiság, a béke és a biztonság, az éghajlatváltozás, a katasztrófakockázat-csökkentés és az ellenálló képesség kiépítése, a biológiai sokszínűség megőrzése, az inkluzív és fenntartható fejlődés, a tulajdonjogok, a földdel kapcsolatos jogok, az egészségügy és a szociális védelem, az oktatás, a kutatás és az innováció, valamint a nők, a gyermekek, a fiatalok és a kisebbségek jogai;

7. hangsúlyozza, hogy az új fejlesztési keretnek jellegét tekintve egyetemesnek és valamennyi országban, többek között az uniós tagállamokban is alkalmazandónak kell lennie, ennél fogva mind a fejlett, mind a fejlődő országok szempontjából relevánsnak és méltányosnak kell lennie, ugyanakkor figyelembe kell vennie az eltérő országos körülményeket, kapacitásokat, szakpolitikákat és prioritásokat; hangsúlyozza, hogy a létrehozott új felelősségi köröket és terheket egyenlően, de igazságosan kell megosztani valamennyi ország között; felszólítja az Uniót, hogy közölje, milyen konkrét intézkedéseket és kötelezettségvállalásokat tud javasolni az egyetemesség elvének nemzeti és nemzetközi követése érdekében;
8. hangsúlyozza, hogy a minden szinten érvényesülő kölcsönös elszámoltathatóságnak és átláthatóságnak kell alkotnia az új fejlesztési keret gerincét, továbbá fontos, hogy a nemzeti kormányok és más szereplők, köztük a magánszektor, elszámoltathatók legyenek a keret végrehajtásáért;
9. felszólítja az EU-t, hogy irányítsa a folyamatot egy egységes, átfogó és integrált 2015 utáni globális fejlesztési keret meghatározása felé, és üdvözli azt a konszenzust, hogy az új globális fejlesztési menetrendhez a végrehajtási eszközök megerősítésére és a fenntartható fejlődésre irányuló globális partnerség megújítására van szükség;

II. Egy megújult globális partnerség, illetve egy erős és koherens uniós álláspont szükségessége

10. felszólítja az EU-t, hogy vállaljon aktív szerepet egy új globális partnerség kialakításában, amely mozgósít minden országot, köztük a feltörekvő gazdaságokat is, valamint minden érintett érdekelt felet, ideértve a magánszektor, a civil társadalmi szervezeteket, a helyi hatóságokat és a nemzeti parlamenteket;
11. felszólítja az EU-t, hogy fogadjon el erős, koherens és egységes álláspontot a soron következő kormányközi tárgyalások során, figyelembe véve az ezen állásfoglalásban hangsúlyozott prioritásokat;
12. támogatja a nyílt munkacsoport következtetéseit; úgy véli ugyanakkor, hogy az e következtetésekből megfogalmazott keretet akár csoportosítani is lehet, a szegénység felszámolása, az egyenlőtlenségek elleni küzdelem és a fenntartható fejlődés három dimenziója közötti egyensúly megtartása mellett, és nem a jogokon alapuló megközelítés, vagy ambiciózusabb és innovatívabb célok kárára;
13. hangsúlyozza, hogy az új globális keretnek magában kell foglalnia a megfelelő intézményi struktúrát, a szegénység felszámolása, az egyenlőtlenségek elleni küzdelem és a fenntartható fejlődés előmozdításának fő céljait szem előtt tartva, a végrehajtásának felügyeletére vonatkozó világos iránymutatásokkal, és hogy e struktúrának megoldást kell adnia a leendő keret összetett problémáira és különböző részei közötti egymásra ható kapcsolatokra is;

14. úgy véli, hogy a politikák fenntartható fejlesztési célú koherenciája a 2015 utáni keret végrehajtásának kulcsfontosságú eszköze; e célból felszólítja az EU-t annak biztosítására, hogy az iránymutatások, hatásvizsgálatok és nyomon követési és jelentéstételi mechanizmusok révén a politikák fejlesztési célú koherenciája a keretben megvalósuljon;
15. hangsúlyozza, hogy a 2015 utáni globális fejlesztési menetrend egyetemessége az EU és a tagállamok részéről nagyobb követelményt támaztó kötelezettségvállalásokat von maga után; hangsúlyozza, hogy a globális keret szerinti új fenntartható fejlesztési céloknak az EU belső és külső szakpolitikáiban egyaránt tükröződniük kell majd;

III. Kiemelt tevékenységi területek

16. emlékeztet arra, hogy a szegénység felszámolásának továbbra is a 2015 utáni globális fejlesztési menetrend fő prioritásának kell lennie, csakúgy mint a gazdasági, ökológiai és társadalmi fenntarthatóság összekapcsolódó pilléreivel és a megerősített partnerséggel kapcsolatos kérdések kezelésének;

A szegénység felszámolása, az egyenlőtlenségek elleni küzdelem és a fenntartható fejlődés

17. hangsúlyozza, hogy a szegénység felszámolásának, az egyenlőtlenségek elleni küzdelemnek és a fenntartható fejlődésnek alapvető szerepet kell kapnia a 2015 utáni globális fejlesztési keretben; kiemeli, hogy a keretnek emberközpontúnak kell lennie, és jogokon alapuló megközelítés alkalmazásával kell foglalkoznia az igazságosság hiányának kérdésével, miközben az új keret egyik fő prioritása az egyenlőtlenségek csökkentése mind az országokon belül, mind azok között;
18. úgy véli, hogy az egyenlőtlenség akadályozza a fejlődést és a szegénység visszaszorítását célzó erőfeszítéseket; megismétli, hogy a szegénység felszámolása, az egyenlőség és a fenntartható fejlődés csak valamennyi kiszolgáltatott csoport figyelembevételével és az igazságos hozzáférés, a fenntartható felhasználás és a jó kormányzás támogatásával lehetséges; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy az új keretben önálló célként támogassák az ENSZ nyílt munkacsoportja által javasolt 10. fenntartható fejlesztési célt;
19. kiemeli, hogy célul kell kitűzni a napi 2 dollárból való megélhetést jelentő mélyszegénység felszámolását, ha azt akarjuk, hogy a keret valóban átalakulást hozzon;
20. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli keretnek foglalkoznia kell a szegénység és az egyenlőtlenség többdimenziós vonatkozásaival, amelyek túlmutatnak a jövedelem hiányán, és kiterjednek az emberi méltóság kérdésére és annak valamennyi dimenziójára, beleértve a társadalmi dimenziókat is; hangsúlyozza, hogy a szegénységet nem csupán a jövedelmi szint alapján kell megítélni, hanem a GDP mellett a jóléti mutatókat is figyelembe kell venni;
21. javasolja, hogy nagyobb mértékű és a jó kormányzás kritériumaitól függő általános költségvetési és/vagy ágazati támogatással segítsék az államépítést;
22. kiemeli azt is, hogy a nagymértékben globalizálódó gazdaságban a munkavállalók alkuereje csökkent a liberalizáció révén, ami viszont veszélyezteti az Emberi Jogok

Egyetemes Nyilatkozatában és a méltányos munka programban felsorolt jogok érvényesítését; ennek megfelelően sürgeti az Uniót, hogy oly módon alakítsa ki kereskedelempolitikai stratégiáját, hogy fenntartsa és védelmezze a magas szintű szociális és környezetvédelmi normákat, ugyanakkor megakadályozza a szociális és környezeti dömping minden formáját;

23. hangsúlyozza, hogy a jó kormányzás, a fenntartható fejlődés, a növekedés és a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése között fontos és kölcsönös összefüggés áll fenn; kiemeli a jog- és esélyegyenlőség, illetve a társadalmi párbeszéd elősegítésének fontosságát; a szegénységnek a GDP-n alapulónál átfogóbb, a fejlődés szélesebb körű mutatóit tartalmazó meghatározását szorgalmazza;
24. emlékeztet az erős és stabil középosztály meghatározó gazdasági és társadalmi szerepére; hangsúlyozza, hogy a középosztályt jobban be kell vonni az inkluzív növekedést elősegítő politikai folyamatba;
25. szorgalmazza, hogy minden országban, a fejlettekben és a fejlődőkben is az ökológiai szempontból fenntartható fejlődést támogassák a megújuló természeti erőforrások fenntartható felhasználása és a környezet védelme révén;
26. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a fenntartható fejlődést a regionális fejlesztés kiegyensúlyozása, a kisebb városok fejlődésének ösztönzése és a nagyvárosok túlzott mértékű növekedésének megakadályozása révén;

Az emberi jogokon alapuló megközelítés

27. üdvözli az emberi jogokon alapuló és emberközpontú megközelítés ösztönzésének felvételét az ENSZ nyílt munkacsoportja által javasolt fenntartható fejlesztési célok közé; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy eddig nem sikerült egy ambiciózusabb megközelítést felvállalni, és hangsúlyozza, hogy egy ilyen megközelítés feltétlenül szükséges a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az egyenlőtlenség gyökereinek kezeléséhez;
28. hangsúlyozza minden ember valamennyi emberi jogának mindenfajta megkülönböztetés nélküli egyetemességét, oszthatatlanságát és egymástól való függését, minden ember méltóságához való alapvető jogával kezdve, különös figyelmet fordítva a nők és a lányok emberi jogaira, beleértve a szexuális és a reprodukív egészséghez és jogokhoz való egyetemes hozzáférés elősegítését, emellett hangsúlyozza a migránsok és a kisebbségek, köztük az LMBTI személyek és a HIV-vel élők emberi jogainak védelmét és tiszteletben tartását; kiemeli a fogyatékossgal élők jogai tiszteletben tartásának és elősegítésének fontosságát az új keretben;
29. felszólítja az EU-t arra, hogy hangsúlyozza a 2015 utáni menetrenden belül egy megfelelő jogi keret elfogadását és végrehajtása prioritásként való kezelésének fontosságát, illetve azt, hogy a nemzeti és helyi szakpolitikáknak fel kell lépniük a korrupció és a büntetlenség ellen, biztosítva az igazságszolgáltatás pártatlan és független intézményeihez való egyenlő hozzáférést és az emberi jogok megsértésére vonatkozó hatékony jogorvoslati lehetőségeket, különösen a társadalom perifériájára szorult csoportok tekintetében, valamint az emberi jogi jogvédők védelmét;

hangsúlyozza, hogy a 2015 utáni globális fejlesztési keretnek biztosítania kell a jó kormányzást, a demokráciát és a jogállamiságot;

30. felszólítja az EU-t, hogy a közelgő kormányközi tárgyalásokon kettőzze meg az annak biztosítására irányuló erőfeszítéseket, hogy az emberi jogokon alapuló megközelítés és a fejlődéshez való jog a 2015 utáni fejlesztési keret alapvető koncepcióivá váljanak, és hogy ezért az emberi jogokon alapuló megközelítés kulcsfontosságú pillérei – az egyetemesség és az oszthatatlanság, a megkülönböztetésmentesség és az egyenlőség, az elszámoltathatóság és a jogállamiság, a részvétel és a befogadás – beépüljenek a 2015 utáni globális fejlesztési keret tervezésébe, végrehajtásába és ellenőrzésébe; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az új keretben önálló célként maradjon meg az ENSZ nyílt munkacsoportja által javasolt 16. fenntartható fejlesztési cél;

Konfliktusmegelőzés, konfliktus utáni újjáépítés, béketeremtés és a tartós béke támogatása

31. úgy véli, hogy a 2015 utáni globális fejlesztési keretben megfelelően tükröződnie kell az instabil államokban való szerepvállalásról szóló új megállapodásnak és a Puszanban egyeztetett béketeremtési és államépítési céloknak; kiemeli, hogy az új keretben különös figyelmet kell fordítani az instabil államokra; üdvözli, hogy a békés társadalmak támogatása az Unió prioritásai közé tartozik, és hogy ez az új keret fontos elemévé válik; úgy véli emellett, hogy rendkívül fontos olyan strukturális, intenzív és hosszú távú partnerségeket kezdeni, amelyek a biztonsági ágazat reformját, valamint a jogállamiság és a demokratikus intézmények létrehozását helyezik az előtérbe;
32. hangsúlyozza, hogy az új keretnek foglalkoznia kell a konfliktus és az instabilitás kiváltó okaival; szorgalmazza, hogy az uniós intézmények vezessenek be reaktívabb eljárásokat a konfliktus utáni helyzetekben, és fogadjanak el olyan stratégiát, amely révén a fejlesztési támogatás jobban szolgálhatja a biztonsági célokat;
33. határozottan elítéli a konfliktusövezetekben a bírósági eljárás és büntetés hiányát, különösen ami a nők és a lányok ellen irányuló szexuális erőszakot illeti; hangsúlyozza, hogy az új globális keretben meg kell kettőzni az erőfeszítéseket a fegyveres konfliktusok által érintett civilek védelme érdekében, javítani kell a pszichológiai támogatáshoz való hozzáférést különösen a nők és gyermekek számára, és meg kell erősíteni a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés közötti kapcsolatot;
34. elismeri a nők hozzájárulásának fontosságát a konfliktusmegelőzési és béketeremtési erőfeszítésekhez, és ezért felszólít az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325 sz. határozatának előmozdítására a nők konfliktuskezelésben és demokráciaépítésben való részvételének biztosítása érdekében;

Az éghajlatváltozás mérséklése, a környezet védelme és a katasztrófakockázat csökkentése

35. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás mérséklését és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, mint több területet érintő kérdést, látható és ambiciózus módon, hatékonyan érvényesíteni kell a 2015 utáni globális fejlesztési keretben; támogatja az éghajlatváltozás hatásainak kezelésére és az új generáció számára jobb jövő biztosítására irányuló széles körű intézkedéseket, köztük a környezetre káros támogatások fokozatos kivezetését; hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell

fordítani a fenntartható energiára, mivel az az éghajlatváltozás mérséklése szempontjából kulcsfontosságú;

36. hangsúlyozza, hogy az érvényesítési folyamat nem vezethet a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) olyan éghajlat-politikai célokra való felhasználásához, amelyek közvetlenül nem csökkentik a szegénységet;
37. úgy véli, hogy sok szegény közösség már szembesül az éghajlatváltozás következményeivel, miközben ezért őket terheli a legkevesebb felelősség; megismétli, hogy a szén-dioxid-mentes stratégiákra összpontosítva sürgősen fel kell lépni a kibocsátáscsökkentés érdekében; hangsúlyozza, hogy az energiahatékony és megújuló energián alapuló gazdaság felé tett lépések a szegénység felszámolása terén előrelépést jelenthetnek; úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell a megújuló, megbízható és megfizethető energiaszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférést;
38. üdvözli az éghajlatváltozás mérséklésének és a természeti erőforrások fenntartható felhasználásának határozott jelenlétét és beépülését a nyílt munkacsoport záródokumentumába, ideértve az óceánok és tengerek, valamint a biológiai sokféleség és az erdők megőrzését is;
39. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az új keretben szerepeljenek humanitárius segítségnyújtási, kapacitásépítési, megelőző és az alulról építkező részvételt elősegítő intézkedések, hogy hatékonyan csökkentsék a katasztrófakockázatot, és erősítsék az ellenálló képességet; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a katasztrófát követő helyzetekben a vészhelyzetre való reagálásra, helyreállításra és újjáépítésre szolgáló nemzetközi támogatást, koordinációt és erőforrásokat;
40. elismeri, hogy a nők megkülönböztetett szerepet játszanak a fenntarthatóságban, és ezért kéri a nemek közötti egyenlőség szempontjának beépítését a környezetvédelmi és éghajlatváltozási politikákba annak biztosítása érdekében, hogy csökkenjenek a nemek közötti egyenlőtlenségek az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást szolgáló erőforrásokhoz való hozzáférés és az azok feletti ellenőrzés terén;

Élelmezésbiztonság, táplálkozás, fenntartható mezőgazdaság, a talajromlás elleni küzdelem, víz és megfelelő higiénés körülmények

41. üdvözli, hogy az élelmezés és a táplálkozás biztonsága kiemelt terület lett az új globális fejlesztési keretben, és üdvözli, hogy a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoport záródokumentumába önálló célként vették fel az éhezés felszámolását, az élelmezésbiztonság és a jobb táplálkozás elérését, valamint a fenntartható mezőgazdaság előmozdítását; elismeri a női mezőgazdasági termelők élelmezésbiztonsággal kapcsolatos konkrét szükségleteit, amelyeket az új keret kialakítása során figyelembe kell venni;
42. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy foglalkozzanak a fenntartható mezőgazdaság és halászat termelékenységének javításával való összefüggéssel, amely kevesebb élelmiszer elvesztéséhez és hulladékká válásához, a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodáshoz és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz vezet;

43. rámutat arra, hogy a kistermelők földbirtoklásának biztonsága – amely figyelembe veszi a hagyományos földhasználati jogokat – egyszerre serkenti a helyi gazdaságokat és növeli az élelmezésbiztonságot;
44. felhívja a figyelmet arra, hogy annak érdekében, hogy a „Zéró éhezés” kezdeményezés keretében világos célt lehessen kitűzni és 2025-ig véget lehessen vetni a botrányos éhezésnek, túl kell lépni az élelmezésbiztonságon, és alapvető emberi jognak tartja az élelmiszert; hangsúlyozza, hogy az éhezés felszámolására és az alultápláltság, valamint a „rejtett éhezés” megszüntetésére irányuló erőfeszítéseknek különösen a gyermekekre és a szoptató nőkre kell összpontosítaniuk;
45. hangsúlyozza a Rio+20 konferencia talajromlásra vonatkozó kötelezettségvállalásai és az élelmiszerhez való jogról és a földhaszonbérletről szóló FAO-iránymutatások valamennyi országban való végrehajtásának fontosságát; hangsúlyozza a globális jó kormányzás fontosságát a földfoglalás megakadályozásában;
46. hangsúlyozza, hogy a földágazatban meg kell erősíteni a jó kormányzást, és hogy a földeket meg kell óvni annak növekvő kockázatától, hogy azokat gazdasági csoportosulások vásárolják fel;
47. rámutat arra, hogy fontos megvizsgálni a biztonságos ivóvízhez való egyetemes hozzáférést, a megfelelő higiénés körülményeket és az integrált vízgazdálkodást; hangsúlyozza, hogy fel kell lépni a veszélyes vegyi anyagok használatának csökkentése és a szennyezés megakadályozása érdekében;

Egészség és oktatás

48. úgy véli, hogy az egészségügyi ágazat döntő szerepet játszik a társadalmak gazdasági és szociális fejlődésében; kéri ezért az EU-t, hogy az új globális keretben összpontosítson a méltányos, egyetemes és fenntartható egészségvédelemre, különös hangsúlyt helyezve a gyermekek és az anyák megfizethető egészségügyi ellátására, többek között a megelőzhető gyermekágyi, újszülött- és gyermekhalál felszámolására, valamint az AIDS, a tuberkulózis, a malária és más fertőző járványos betegségek megszüntetésére vonatkozó ambiciózus célkitűzésekre;
49. elismeri az egészséget mint emberi jogot; rámutat a jó higiéniához és a magas szintű egészségügyi ellátáshoz való egyetemes hozzáférés fontosságára, beleértve a szexuális és reprodukzív egészséggel kapcsolatos szolgáltatásokat is; kéri az EU-t, hogy helyezzen különös hangsúlyt a legkiszolgáltatottabb csoportok egészségügyi rendszer tekintetében történő kirekesztésének és megkülönböztetésének megakadályozására;
50. kiemeli annak rendkívüli fontosságát, hogy folytatódjon a vízhez, a megfelelő higiénés feltételekhez és a higiéniához való hozzáférés javítására irányuló munka, minthogy olyan horizontális kérdéstről van szó, amely a 2015 utáni menetrendben szereplő más célok – így az egészség, az oktatás és a nemek közötti egyenlőség – elérését is érinti;
51. hangsúlyozza, hogy az oktatás a kulcs az önfenntartó társadalmak kialakulásához; arra sürget, hogy a valamennyi szinten magas színvonalú oktatáshoz való hozzáférés

képezze részét az új globális fejlesztési keretnek, valamint hogy a keret foglalkozzon az oktatáshoz való hozzáférés kérdésével a vész- és válsághelyzetek tekintetében is; hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni a polgári és politikai jogok teljes körű gyakorlása révén megvalósuló aktív polgári szerepvállalást, valamint a tudáson alapuló és innovatív társadalmak építését;

52. sürgeti a Bizottságot, hogy a 2015 utáni keretben mozdítsa elő az egészséghez és az oktatáshoz való hozzáférés terén fennálló egyenlőtlenségek megszüntetésére vonatkozó prioritást, és abba vegyen fel konkrét intézkedéseket a hátrányos helyzetű személyek és a megkülönböztetés által fenyegetett csoportok elérése céljából;

A nők központi szerepe a 2015 utáni globális fejlesztési keretben

53. üdvözli azt a tényt, hogy a nyílt munkacsoport záródokumentuma prioritásként ismeri el a nők és lányok társadalmi szerepvállalása és a nemek közötti egyenlőség fontosságát, figyelembe véve a nőknek az új globális fejlesztési keretben betöltött központi szerepét; kéri az Uniót és tagállamait, hogy támogassák a nyílt munkacsoport felhívását a nemek közötti egyenlőség önálló célként való kitűzésére a nemek közötti egyenlőség valamennyi célkitűzésben való általános érvényesítésének biztosítása mellett, valamint hogy mozdítsák elő a nők és lányok jogaival kapcsolatos ambiciózus célok beillesztését és e célok fokozottabb végrehajtását;
54. ismételten nyomatékosítja a nőkkel és lányokkal szembeni megkülönböztetés és erőszak valamennyi formája megszüntetésének fontosságát az új keretben; hangsúlyozza valamennyi megkülönböztető jogszabály és gyakorlat kiiktatásának fontosságát; sürgeti az EU-t, hogy az új globális keretben az emberi jogok területén kiemelt prioritásként határozza meg az erőszak valamennyi formájának, így a családon belüli erőszaknak, az emberkereskedelemnek, a szexuális kizsákmányolásnak és a szexuális zaklatásnak és valamennyi káros gyakorlatnak – többek között a gyermekházasságnak, a korai házasságnak és a kényszerházasságnak, valamint a női nemi szervek megcsonkításának – megszüntetését;
55. úgy véli, hogy a 2015 utáni globális menetrendnek világos üzenetet kell közvetítenie a nők döntéshozatali folyamatokban való részvételét illetően;
56. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy mind a nők, mind a férfiak számára egyenlő hozzáférést biztosítsanak a foglalkoztatáshoz, valamint az azonos értékű munkáért mindenütt biztosítsák az egyenlő díjazást; elismeri a gyermeket vállaló nők azon joga védelmének szükségességét, hogy emellett alkalmazásban maradjanak;
57. hangsúlyozza a lányoknak az oktatás valamennyi szintjéhez való hozzáférése fokozásának, és a tanulással kapcsolatos nemi akadályok felszámolásának fontosságát;
58. hangsúlyozza az egészségügyi szolgáltatásokhoz, például a családtervezéshez való egyetemes hozzáférés biztosításának fontosságát, ideértve a szexuális és reprodukzív egészséget és jogokat is;
59. rámutat arra, hogy a migráns nők számára konkrét és hatékony védelmi mechanizmusokat kell kidolgozni, és elismeri a nők migrációhoz és egy új kultúrába való beilleszkedéshez való jogának fontosságát;

Inkluzív és fenntartható növekedés, foglalkoztatás és méltányos munkahelyteremtés

60. hangsúlyozza, hogy a megfelelő munkahelyteremtéssel és erőforrás-hatékonysággal kísért, egy fenntarthatóbb fogyasztási és termelési modell felé való elmozdulásra és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló inkluzív és fenntartható gazdasági növekedés kulcsfontosságú a 2015 utáni keret sikeréhez; úgy véli, hogy a kvalitatív mutatók meghatározása kritikus jelentőségű mind a fejlesztési folyamat befogadó és fenntartható jellegének foka, mind pedig annak nyomon követése szempontjából, hogy milyen mértékben kezelik a leginkább rászoruló és kiszolgáltatott csoportok szükségleteit;
61. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen annak nyomon követése, hogy a gazdasági fejlődésből milyen mértékben részesülnek a leginkább rászoruló és kiszolgáltatott csoportok, valamint hogy mely bérek tartanak lépést a termelékenység növekedésével; emlékeztet arra, hogy az állam kötelessége alapvető szociális szolgáltatásokat biztosítani polgárai számára, és ezáltal hozzájárulni a szegénység felszámolásához; úgy véli, hogy elengedhetetlen a nemzeti szinten meghatározott szociális védelmi minimumok és a minimálbér szabályozása a fejlődő országokban;
62. felhívja az EU-t arra, hogy teremtsen ösztönző környezetet a vállalkozói készség, a kereskedelem, a befektetés és az innováció számára, ami elő fogja segíteni az egyenlőtlenségek csökkentését, és amelynek a célja a társadalmi igazságosság erősítése;
63. hangsúlyozza, hogy az új globális fejlesztési keretben fokozatosan meg kell szüntetni a gyermekmunkát;
64. olyan új globális keretet szorgalmaz, amely a párbeszéd, az átláthatóság és a tiszteleten alapuló, méltányosabb és fenntarthatóbb kereskedelmi rendszert teremt, amely nagyobb fokú méltányosságra törekszik a nemzetközi kereskedelemben; az az álláspontja, hogy a Fair Trade jól példázza a sikeres partnerséget, amelyben világszerte sok, az ellátási lánc különböző szakaszaiban működő érdekelt fél vesz részt, amely biztosítja a hátrányos helyzetű termelők – különösen a nők – piacra jutását, fenntartható megélhetést garantál, tiszteletben tartja a munkaügyi normákat, fokozatosan megszünteti a gyermekmunkát, és ösztönzi a környezeti szempontból fenntartható gazdálkodási és termelési gyakorlatokat;
65. hangsúlyozza, hogy az új globális keretnek támogatnia kell egy WTO keretein belüli egyetemes, átlátható, szabályokon alapuló, nyílt, megkülönböztetéstől mentes és méltányos multilaterális kereskedelmi rendszert; kéri az EU-t, hogy ismételten gondolja át a fenntartható fejlődési politikákkal kapcsolatos stratégiáit, a tisztességes kereskedelmet is ideértve;
66. kéri a zöld ösztönzők, például a zöld munkahelyteremtés kifejlesztésének támogatását;
67. hangsúlyozza, hogy az új globális keretben fontos foglalkozni az ifjúsági munkanélküliséggel;

A magánszektor

68. hangsúlyozza, hogy a magánszektor vezető szerepet játszhat az inkluzív és fenntartható növekedésben, ha figyelembe veszik a fő fejlesztési elveket, így az emberi jogokat, a munkavállalói jogokat, a vállalati elszámoltathatósági és átláthatósági mechanizmusokat, a társadalmi párbeszédet és a környezeti kötelezettségvállalásokat; kéri az EU-t, hogy támogassa olyan szabályozási rendszerek felépítését, amelyek csökkentenék a túlságosan nehéz adminisztratív terheket, elősegítenék a jó kormányzást, leküzdjenek a vesztegetést és a korrupciót, valamint támogatnák a munkahelyteremtést; kitart amellett, hogy jogi kötelező erővel rendelkező szabályok révén javítani kell a multinacionális vállalkozások vállalati társadalmi felelősségvállalását; e körülmények között úgy ítéli meg, hogy a magánszektornak vezető szerepet kell játszania az inkluzív és fenntartható gazdasági fejlődésben;
69. átlátható és méltányos szabályokat kér a helyi és nemzetközi piacra jutás tekintetében, amelyek minden érintett érdekelt fél számára egyenlő esélyeket biztosítanak;
70. rámutat arra, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak az új keret fontos elemét kell képeznie;
71. kéri az EU-t, hogy gondoskodjon arról, hogy a magánszektorba áramló valamennyi támogatás kövesse a fejlesztéshatékonysági elveket, valamint biztosítsa, hogy a magánszektor a fejlődő országokban az emberek szegénységből való kiemelését célozza;
72. üdvözli azt a tanácsi ajánlást, hogy nagyobb hangsúlyt kell helyezni a kkv-k támogatására a kisvállalkozások tulajdonosai számára kedvező, a forráshoz jutást és a képzéshez való hozzáférést elősegítő környezet megteremtése által;
73. támogatja különösen a szociális vállalkozási kezdeményezés továbbfejlesztését a fejlesztési együttműködés terén; kéri olyan új eszközök létrehozását, amelyek elősegítik a kis- és középvállalkozások közötti jobb koordinációt a fejlett és a fejlődő országokban;
74. sürgeti az EU-t, hogy a 2015 utáni menetrendben biztosítson prioritást az igazságos adózásnak és a hazai források mozgósításának, mivel ennek jelentős szerepet kell játszania a társadalom átalakításában, a szegénység felszámolásában és az egyenlőtlenségek csökkentésében;

A civil társadalom

75. elismeri, hogy az új keretben részvételen alapuló megközelítésre van szükség, amelynek a szereplők minden szinten történő bevonására kell törekednie, hangsúlyozza a civil társadalmi szervezetek és köztük a női szervezetek kulcsfontosságú szerepét a nőknek a fejlődés támogatóiként és az egyetemesség, egyenlőség, befogadó jelleg, elszámoltathatóság és átláthatóság elősegítőiként a globális fejlődésben betöltött központi szerepét illetően; hangsúlyozza a helyben működő szervezetekkel folytatott párbeszéd, valamint az emberek és a közösségek közvetlen részvétele elősegítésének fontosságát;

76. hangsúlyozza a civil társadalmi szervezetek sajátos szerepét a jogállamiság, az igazságszolgáltatás, az emberi jogok és a demokratikus elvek előmozdításában, különösen azokban az országokban, amelyekben az államépítés korai szakaszban jár, és az állam és a kormány kapacitásai korlátozottak;

Helyi hatóságok és nemzeti parlamentek

77. hangsúlyozza a helyi hatóságok és a nemzeti parlamentek fejlesztési tervezésbe, végrehajtásba és a pénzügyi támogatás áramlásába a való bevonásának fontosságát; hangsúlyozza, hogy ehhez valódi részvételi folyamatra lenne szükség már a kidolgozási fázis elején, és hogy ebből a szempontból el kell ismerni és meg kell erősíteni a decentralizált állami támogatást;

IV. A pénzügyi források mozgósítása

78. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek eleget annak a kötelezettségvállalásuknak, hogy a GNI legalább 0,7%-át hivatalos fejlesztési támogatásra fordítják, ezen belül pedig a GNI legalább 0,2%-át a legkevésbé fejlett országokhoz és más rendkívül rászoruló államokhoz irányítják; kéri az EU részéről a 2015 utáni finanszírozás következetes és átfogó nemzetközi megközelítését; ismételten hangsúlyozza a más donorokkal való szoros együttműködés szükségességét az újabb innovatív pénzügyi mechanizmusok – így a pénzügyi tranzakciós adó – kidolgozása során;
79. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fejlesztés keretében tiszteletben tartsák a tulajdonlás elvét; emlékeztet arra, hogy meg kell erősíteni a donorok és a partnerországok közötti politikai párbeszédet;
80. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy a hivatalos fejlesztési támogatásnak továbbra is a szegénység felszámolását célzó európai fejlesztési együttműködési politika alapvető elemét kell képeznie;
81. felhívja az EU-t, hogy értékelje az összehangolási mechanizmusokat annak érdekében, hogy biztosítsa azok átláthatóságát és elszámoltathatóságát, valamint hogy azok egyértelműen a fenntartható fejlődést szolgálják; kéri a Bizottságot, hogy tegyen közzé harmonizált szegénységcsökkentési stratégiákon alapuló iránymutatásokat;
82. ismételten felhív arra, hogy tegyék a fejlesztési finanszírozás kiemelt prioritásává a korrupció, a pénzmosás, az adócsalás és adóelkerülés, az adóparadicsomok, a jogszerűtlen tőkeáramlások és a káros adózási konstrukciók leküzdését; emlékeztet arra, hogy a becslések szerint a fejlődő országok a jogszerűtlen tőkeáramlások következtében csaknem 6 trillió dollárt veszítettek el az elmúlt évtizedben, ami messze meghaladja az ugyanezen időszakban nyújtott hivatalos fejlesztési támogatást, és így hangsúlyozza az átláthatóság és a globális jó kormányzás megerősítésének fontosságát;
83. felhívja az EU-t, hogy ahol csak lehetséges, könnyítse meg a köz-magán társulásokat, és adjon elsőbbséget annak, hogy az állami erőforrásokkal társulva bevonják a magánszektor tapasztalatait, szakértelmét és irányítási rendszereit;

84. kéri az EU-t, hogy továbbra is támogassa a fejlődő országoknak a köz- és magánforrások mobilizálásának növelésére irányuló erőfeszítéseit, és segítse őket olyan igazságos, fenntartható és méltányos adórendszerek bevezetésében, amelyek a szegénység és a segélyfüggőség csökkenéséhez vezetnek;

V. *Mutatók és elszámoltathatóság*

85. hangsúlyozza, hogy a hozzáférhető és részletes, megbízható adatok döntő fontosságúak ahhoz, hogy az új kerethez megfelelő szakpolitikákat lehessen kidolgozni, és el lehessen számoltatni a kormányokat és a nemzetközi közösséget;

86. hangsúlyozza, hogy erős elszámoltathatósági mechanizmusokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy mind a fejlett, mind pedig a fejlődő országok eleget tegyenek kötelezettségvállalásaiknak, és eredményesen megbirkózzanak azokkal a szegénységgel és a fenntarthatósággal kapcsolatos kihívásokkal, amelyekkel a 2015 utáni keret foglalkozni fog; hangsúlyozza, hogy a keretnek bizonyítékokon kell alapulnia, továbbá pénzügyi célértékeket és minden szinten robusztus nyomon követési és elszámoltathatósági mechanizmusokat kell magában foglalnia; emlékeztet arra, hogy a nyomon követési mechanizmusnak részét kell képezze egy nyitottságon és átláthatóságon alapuló felülvizsgálati folyamat;

o

o o

87. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ főtitkárának és a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoport elnökének.